
Hipparchia de Maroneia - Dona universalis

Autor:

Data de publicació: 30-04-2011

Hipparchia (A, Maronea de Tràcia,1?2 Ca. 346 a.C. – ca. 300 a .C.) Va ser una de les primeres dones filosofistes. Va viure, malgrat l'oposició inicial de la seva família, a Crates de Tebes i va compartir amb ell la peculiar forma de vida de l'escola cínica.

Hipàrquia va ser una de les primeres dones filòsofes.. va conviure, malgrat la inicial oposició de la seva família, amb Crates de Tebes i va compartir amb ell la peculiar forma de vida de l'escola cínica.

Hipparchia

Informació personal

Naixement

c. 350 a.C. Maronea(Grècia)
)

Mort

c. 310 a.C.

Família

Cònjuge

Caixes de Tebes

Informació professional

Ocupació

Filòsof

Zona

[edita les dades a Wikidata]

Hipparchia (A, Maronea de Tràcia, 172 Ca. 346 a.C. – ca. 300 a .C.) Va ser una de les primeres dones filosofistes. Va viure, malgrat l'oposició inicial de la seva família, a Crates de Tebes i va compartir amb ell la peculiar forma de vida de l'escola cínica.

Hipàrquia va ser una de les primeres dones filòsofes.. va conviure, malgrat la inicial oposició de la seva família, amb Crates de Tebes i va compartir amb ell la peculiar forma de vida de l'escola cínica. Es deia de la parella que, mentre la majoria de persones es retiren per a unir-se, Hipàrquia i Crates s'unien en públic, instaurant el que en deien la cinogàmia, o la manera de fer l'amor dels cíncics. Teodor l'Ateu, que es reia d'ella, li va preguntar per què no es dedicava a les tasques pròpies del seu sexe. Hipàrquia, conscient del que podia haver-hi de revolucionari en la seva actitud, li va respondre: "Creus que he fet malament a consagrar a l'estudi el temps que, pel meu sexe, hauria d'haver perdut com a teixidora?".

Història

Hipparchia és considerada una dona llibertina i contestatària. Va ser deixeble de Crates, amb qui es va casar. Va assistir a les reunions dels filòsofs del segle IV aC, on va exposar les seves idees sobre els diferents temes i va participar en les discussions del grup cínic. En una ocasió, mentre estava en un banquet, a la casa de Lisymac, Hipparchia es va enfrontar a Theodore l'Ateu, ja que no estava d'acord amb una dona compromesa amb la filosofia, i molt menys va anar a les seves reunions, oblidant els seus deures domèstics. Ella va respondre, irònicament, que si s'havia equivocat per dedicar-se a estudiar en lloc de teixir. Theodore, molesta, li va arrencar el vestit, però ella no es va molestar i li va respondre amb una pregunta que denota el seu caràcter i el seu compromís amb la filosofia: "Ets tu qui va deixar la tela i el teler?" Ell va respondre: "Jo sóc, creus, fora de l'aventura, que he mirat poc per a mi en donar a les ciències el temps que havia de gastar en tela?"³

D'acord amb la filosofia cínica, Hipparchia va renunciar a les seves propietats, la seva vida còmoda i va portar una vida a l'estil dels filòsofs de gossos, va caminar en draps al costat de Crates. Una de les condicions que Crates va imposar a Hipparchia va ser que fes els mateixos hàbits. Per a ella això no va suposar cap problema: es va posar draps bruts i es va vestir d'aquesta manera. Tampoc tenia qualitats sobre tenir relacions sexuals, no importa on, fins i tot si era al carrer.⁴ Es va comportar com una persona generosa i pietosa, ajudant a les persones necessitades.

A la seva mort, filòsofs cíncics van declarar una festa anual en el seu honor a Atenes, al Pòrtic d'Or, anomenat Kynogamy o el dia de la incorporació de les dones a la filosofia cínica mundial. Hipparchia va escriure tres llibres, però cap d'ells es conserva: Hipòtesis filòsòfiques, Epichermas i Preguntes a Theodore anomenades ateu. Es conserva un epigramaantipater, dedicat a l'Hipparchia i titulat "A lesdones":

Jo, Hipparchia, no seguia els costums del sexe femení,
però amb un cor viril seguia els gossos forts. No m'agradava el mantell
amb la fíbula, ni les sabates dels peus i la meva cinta oblidava el perfum. Vaig descalç,
amb un dosser, un vestit cobreix les meves extremitats i tinc la terra dura en lloc d'un llit. Tinc
la meua vida per saber molt i més que els homes per caçar.⁵

Referències

Diògenes Laerci, vi. 96

Suda, Hipparchia.

Diògenes Laerci, vi. 98

? Onfray, M. Les savieses de l'antiguitat. Anagrama. Modifica la seva reserva web

? Gilles Ménage, Història de les Dones Filòsofes (2009). ? «Història de les dones filòsofes». Herder. Arxivat de [file:///C:/Users/Compaq/Downloads/Historia-de-las-mujeres-fil%C3%B3sofas-M%C3%A9nage-Gilles.pdforiginal] el 12 Agost 2013. [Consulta: 24 setembre 2015].

Enllaços externs

A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: Hipparchia
Diògenes Laerci : Vides, opinions i judicis dels filòsofs més il·lustres,VI.

85 - 93 (Caixes).

Text en castellà a la Biblioteca Virtual Miguel de Cervantes.

Text grec a Wikisource.

96 - 98(Hypoarchy).

Text en castellà a la Biblioteca Virtual Miguel de Cervantes.

Text grec a Wikisource.

Marcel Schwob: Vides imaginàries (Vies imaginaires).

Caixes: Cínic (Caixes).

Text en castellà.

Text en francès a Wikisource.

Control d'autoritats

Dades de

Identificadors

worldcat VIAF: 16145541704196600356